

Vol.0 No.3 March 2012

കാര്യങ്ങൾ

സമ്പൂർണ്ണ ദൈവശാസ്ത്ര മാസിക

വചനബോധി
സീറോ മലബാർ

വചനബോധി: സീറോ മലബാർ

ഏപ്രിൽ 1 ഓശാനത്തായർ; മത്താ. 21: 1-17.....3 ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ ഫാ. ജെ. ആക്കനത്ത്
ഏപ്രിൽ 5 പെസഹാവ്യാഴം, മത്താ.26:26-30; യോഹ. 13:1-157 ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ ഫാ. ജേക്കബ് ചാക്കോ
പെസഹാവ്യാഴം ആരാധന.....24 ഫാ. ജോഷി കുളപ്പറമ്പത്ത്
ഏപ്രിൽ 6 ദുഃഖവെള്ളി.....11 ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ ഫാ. ബേബി കരിന്തോളിൽ
ഏപ്രിൽ 8 ഉയിർപ്പു ഞായർ, മത്താ. 28:1-616 ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ ഫാ. പീറ്റർ തോമസ്
ഏപ്രിൽ 15 ഞായർ; യോഹ. 20: 19-2921 ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ ഫാ. ഷിബു പുളിക്കൽ

മത്താ. 21: 1-17

ഏപ്രിൽ 1 ഓശാന ഞായർ

ഭാഷ്യം

I. സന്ദർഭം

യേശുവും യൂദപ്രമാണിമാരുമായുള്ള അന്തിമ സംഘർഷമാണ് മത്താ 19:1-23:39 വിവരിക്കുന്നത്. മുമ്പന്മാർ പിമ്പന്മാരും പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരുമാകുമെന്ന വിധിവാചകം യേശു ആവർത്തിക്കുന്നു (19:30;20:16). ഫരിസേയരും (19:3) നിയമജ്ഞരുമടങ്ങിയ യൂദ നേതൃത്വത്തോടുള്ള യേശുവിന്റെ സംഘർഷമാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ സംഘർഷം രൂക്ഷമാകുന്നത് യേശു ജറുസലേം നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെയാണ്.

II. പ്രമേയം

യേശു കഴുതപ്പുറത്തുകയറി ജറുസലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു (21:7,10); ജനങ്ങൾ യേശുവിനെ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവായി എതിരേൽക്കുന്നു (21:9); യേശു ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് കച്ചവടക്കാരെ പുറത്താക്കുന്നു (21:12-14); അതിനോട് യുദമതനേതാക്കൾ രോഷാകുലരായി പ്രതികരിക്കുന്നു (21:15-17). ഇവയാണ് ഈ സുവിശേഷഭാഗത്ത് വിവരിക്കപ്പെടുന്നത്.

III. സന്ദേശം

1. ജറുസലേം പ്രവേശനത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾക്ക് യേശു ശിഷ്യന്മാരെയാണ് ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നത് (21:1-3). അവരാണ് കഴുതയെയും കുട്ടിയേയും കൊണ്ടുവരുന്നതും അവയെ സവാരിക്ക് സജ്ജമാക്കുന്നതും. മഹത്തരമാണ് യേശുവിന്റെ ഈ മാതൃക. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നീ തന്നെ ചെയ്യുന്നതല്ല ഏറ്റവും മഹത്തരമായത്. മറിച്ച് ഒരു 'ടീം വർക്ക്' വളർത്തിയെടുക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠം. യേശുവിന്റെ ഓശാനയാത്ര തരുന്ന പാഠങ്ങളിൽ ഒന്ന് അതാണ്- ഒരു 'ടീം വർക്ക്' വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുക. വീട് നല്ല കുടുംബമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നത് ഇത്തരം ടീം വർക്കിലാണ്. ഇടവക ദൈവജനത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയാകുന്നതും ടീം വർക്കിലൂടെയാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ നേരെ കൈനീട്ടാനും, അവരുമായി കൈകോർക്കാനും നീ തയ്യാറാകുമ്പോഴാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്.

2. ജറുസലേം ദേവാലയത്തിലെത്തിയ യേശു അതിനെ 'എന്റെ ഭവനം' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത് (21:13). ഇത് വലിയൊരു തിരിച്ചറിവാണ്. ദൈവം

സ്വന്തം പിതാവാകുന്നിടത്താണ് ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം സ്വന്തം ഭവനമായിത്തീരുന്നത്. ദൈവത്തെ നിന്റെ പിതാവായി തിരിച്ചറിയുക; അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയം നിനക്ക് നിന്റെ ഭവനമായിത്തീരും. ദൈവത്തിന്റെ പൈതൃകമായ സ്നേഹവും, നിരന്തരമായ സംരക്ഷണവും അനുഭവിക്കാൻ നിനക്കാകുന്നുണ്ടോ? നിന്റെ അനുദിന സംഭവങ്ങളിലെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കരവും പിതാവിന്റെ പദ്ധതിയും വായിച്ചെടുക്കാൻ നീ പരിശ്രമിക്കുകയും കഴിവ് നേടുകയും ചെയ്യുന്നിടത്താണ് ദൈവം നിന്റെ പിതാവാണെന്ന അനുഭവത്തിലേക്ക് നീ വളരുന്നത്.

3. യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളും, കുട്ടികളുടെ ആർപ്പുവിളിയും കണ്ടപ്പോൾ പ്രധാനപുരോഹിതന്മാരും നിയമജ്ഞരും രോഷാകുലരാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് (21:15). കച്ചവടക്കാരെ പുറത്താക്കുന്നതും, വികലാംഗരെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് യേശു ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾ (21:12-13). മറ്റുള്ളവരുടെ ആപ്താദവും നന്മയും നിന്നെ അസ്വസ്ഥനും കോപാകുലനുംമാക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നത്? അതോ നിന്നെ സന്തോഷവാനാക്കുകയാണോ? നിന്നിലെ നന്മയുടെ ഒരു അളവുകോലായി ഇതിനെ കാണാവുന്നതാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയിലും ആപ്താദത്തിലും സന്തോഷിക്കാനുള്ള വിളി കൂടിയാണ് ഓശാന വെച്ചുനീട്ടുന്നത്.

ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ

പ്രസംഗം: ഓശാന-സ്തുതിയുടെ മഹാപ്രവാഹം

നോമ്പുകാലത്തിന്റെ അവസാനഭാഗവും വിശുദ്ധവാരത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗവും സമ്മേളിക്കുകയാണ് 'ഓശാനയിൽ'. രക്ഷാകരകർമ്മത്തിന്റെ അതിപ്രധാനസംഭവങ്ങൾ, പ്രബോധനങ്ങൾ, മാതൃകകൾ ഇവ സവിശേഷരീതിയിൽ നാം അനുഭവിക്കുകയാണ് ഈ വാരത്തിൽ.

ഓശാന: മൂന്നു കഥാപാത്രങ്ങളുള്ള ഒരു നാടകമായി സങ്കല്പിച്ച് ഓരോ കഥാപാത്രത്തിന്റെയും റോൾ, ഡയലോഗ്, ആക്ഷൻ ഇവ പരിശോധിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഓശാന സംഭവത്തിന്റെ സന്ദേശം നമുക്കു കുറെയൊക്കെ പിടികിട്ടും.

ഒന്ന്: കഴുത- ഓശാന സംഭവം ഓർമ്മകളിലേക്ക് കയറി വരുമ്പോൾ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും കഴുതയെന്ന കഥാപാത്രം മനസ്സിലേക്കു കയറി വരാതിരിക്കില്ല. എന്താണീ കഴുതയുടെ പ്രസക്തി? ഓശാനയുടെ പ്രമേയത്തിൽ കഴുതയ്ക്കെന്താണു സ്ഥാനം?

എന്താണ് ഓശാനയുടെ പ്രമേയം? നിന്റെ കർത്താവായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണം; അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കണം. ആഴിചയിലൊരു ദിവസം അതിനായിത്തന്നെ മാറ്റി വയ്ക്കണം; ദൈവാലയം ആരാധനയുടെ ഭവനമാണ്; ദൈവാരാധനയ്ക്ക് ജനം ഒത്തുകൂടണം. കാഴ്ച സമർപ്പണവും ബലിയർപ്പണവും ഈ ആരാധനയുടെ ഭാഗമാണ്. ഈ വിചാരങ്ങളെല്ലാം ഇസ്രായേലിന്റെ

ചരിത്രത്തിലും സംസ്കൃതിയിലും മനസ്സിലും അടിയുറച്ചു കിടക്കുന്നതാണ്. ഒട്ടേറെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ സ്തുതിയുടെ വീഞ്ഞു നൂരഞ്ഞു കവിയുന്ന ചഷകം പോലെയാണ്. ഓശാന തിരുക്കർമ്മ വായനയ്ക്കിടയിൽ ആദ്യം ചൊല്ലുന്ന 72-ാം സങ്കീർത്തനം രാജാവിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങുന്നതാണ്; അവസാനിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടും. “ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ നാമം എന്നേയ്ക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടെട്ടെ” (72:18).

കഴുതയിലേക്കു മടങ്ങി വരാം. കഴുത നിസ്സാരനായ, സാധുവായ, അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന, ബുദ്ധിയില്ലെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ജീവിയാണ്. പക്ഷേ ഓശാന സംഭവം ആരംഭിക്കുന്നത് കഴുതയിൽ നിന്നാണ്. കഴുത ഇവിടെ സാമ്പ്രദായികമായി കടന്നുവരുന്നതല്ല. കർത്താവ്, കഴുതയുടെ ഭാഗഭാഗിത്വം മുൻകൂട്ടി ഏർപ്പാടാക്കുന്നു; ഉറപ്പാക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, തിരുവെഴുത്തുകളുടെ പിൻബലവും അതിനുണ്ട് (സക്കറിയ 9:9). ഇവിടെ ആരാധന എന്ന തിരുക്കർമ്മത്തിന് കഴുതയെയും കർത്താവ് പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നു. സ്തുതിക്കുവാൻ വാക്കുകളോ ആലപിക്കുവാൻ സ്വരമാധുരിയോ ഇല്ലാത്ത മൃഗമാണ് കഴുത. എങ്കിലും ഈ ദൈവാരാധനയിൽ കഴുത സഹകരിക്കുന്നു. തന്റെ ദൗത്യം വേണ്ടപോലെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രനെ ചുമക്കുന്നു. എന്തേണ്ടിടത്ത് എത്തിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സ്തുതിച്ചില്ലെങ്കിൽ കല്ലുകൾ സ്തുതിക്കും എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നുണ്ട്. അതേ, കല്ലും കഴുതയും പോലും-സൃഷ്ടപ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ- അണിചേരേണ്ട പ്രവൃത്തിയാണ് ദൈവാരാധന.

(ഇനിയുമുണ്ട് അനുബന്ധ കഴുത വിചാരങ്ങൾ: ഇത് കടം വാങ്ങിയ കഴുതയാണ്. മറ്റാരുടെയോ കഴുത. ആരും ഇതുവരെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കഴുത. ഏതെങ്കിലും മൃഗത്തിന്റെ മേൽ കർത്താവു സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഇതാദ്യമാണ്; ഒരിക്കൽ മാത്രമാണ്. ഇത്രയും നാൾ കാൽനടയായി ജനുസലേം പട്ടണത്തിലും ദൈവാലയത്തിലും പ്രവേശിച്ച ക്രിസ്തു, ഇതാ ആദ്യമായി ഒരു മൃഗത്താൽ ആവഹിക്കപ്പെട്ട്... അതിന് ഭാഗ്യം ലഭിച്ച മൃഗം ഈ കഴുതയാണ്)

രണ്ട്: കഥാ നായകൻ ക്രിസ്തു.

ഇവിടെ ദൈവപുത്രനെ നിലയിൽ ജനത്തിന്റെ സ്വീകരണം, ആദരവ്, ആരാധന എന്നിവ സ്വീകരിക്കുന്നു. ആരാധനയുടെ ആവശ്യകത എടുത്തു പറയുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ (മനുഷ്യർ) സ്തുതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കല്ലുകൾ സ്തുതിക്കും എന്ന പ്രസ്താവന ആരാധനയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ അടിവരയിടുന്ന എക്കാലത്തേക്കുമുള്ള വാക്യമാണ്. അതോടൊപ്പം തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും പ്രവൃത്തിയും പ്രബോധനവും കൊണ്ട് സാധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരുടെയും നിർമ്മല ഹൃദയരായ ശിശുക്കളുടെയും നാവു മനസ്സുമുണർത്തി സ്തുതിയുടെ കടലിരമ്പവും ഇടിമുഴക്കവും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. “കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗൃഹീതൻ” എന്ന് പ്രഘോഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; അത് മനുഷ്യന്റെ വിധിനിർണ്ണായകമായ ഏറ്റുപറച്ചിലാണെന്ന് (മത്താ 23:39)

പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ആരാധനയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആരാധനയ്ക്കെതിരെയും നിൽക്കുന്നവരുടെ നാവടക്കുന്നു, ക്രിസ്തു.

മുൻ: ജനം. അടുത്ത കഥാപാത്രം ജനക്കൂട്ടമാണ്. ഇതിനെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഭൂരിഭാഗം വരുന്ന ഇക്കൂട്ടർ സ്തുതിയുടെ ഈ മഹാപ്രവാഹത്തിൽ അണിചേരുന്നു; ആമഗ്നരാകുന്നു. അവർ മരക്കൊമ്പുകൾ, വസ്ത്രം, ശരീരം, ശബ്ദം എല്ലാം കൊടുത്ത്, ചേർത്ത് ഈ 'മുവ്മെന്റീ'ൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നു. അവരിലെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ/ ബാലികാ ബാലന്മാർ ഇതിന്റെ മൂന്നണി നേതാക്കളായി വിലസുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമാണ്. അവർ ഇടം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. തടസ്സപ്പെടുത്താൻ നോക്കുന്നു, തകിടം മറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കർത്താവ് അവിടെ എടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രയോഗിച്ച അധികാരവും മാത്രമല്ല ജനം അവനു നൽകിയ അംഗീകാരവും ആദരവും ആരാധനയും അവരെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കോ തങ്ങളുടേതായ ദൈവങ്ങൾക്കോ ലഭിക്കേണ്ടത് നഷ്ടമാകുമോ എന്ന ചിന്ത അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. "...കല്ലുകൾ സ്തുതിക്കും" എന്ന അവർക്കുള്ള മറുപടി നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയരുടെ ഉത്സാഹത്തെ കെടുത്തിക്കളയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുമുള്ള താക്കീതും മറുപടിയുമാണ്. സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ 'ദൈവാരാധന' എന്ന അതിശക്തമായ മഹാപ്രവാഹമുണ്ട്. "Participate or perish" എന്ന ആപ്തവാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആ മഹാപ്രവാഹത്തിൽ അണിചേർന്ന് ശക്തരാകുക, അതിജീവനം സാധ്യമാക്കുക- അല്ലെങ്കിൽ നശിക്കുക. "Workship or wear out". സ്രഷ്ടാവിനെ സ്തുതിക്കേണ്ടത്, ആരാധിക്കേണ്ടത് സൃഷ്ടിയുടെ ന്യായവും യുക്തവുമായ ധർമ്മമാണ്. ആ സനാതന സത്യത്തെ ഉച്ചത്തിൽ ഉൽഘോഷിക്കുകയാണ് 'ഓശാന' സംഭവം.

ഫാ. ജെ. ആക്കനത്ത്

മത്താ.26:26 - 30; യോഹ. 13:1 - 15

ഏപ്രിൽ 5 പെസഹാവ്യാഴം

മത്താ.26:26 - 30

ഭാഷ്യം

I. സന്ദർഭം

മത്തായി വിവരിക്കുന്ന യേശു കഥയുടെ അവസാന ഭാഗമാണ് 26:1-28:20. ഇവിടെയാണ് യേശുവും പ്രതിയോഗികളും തമ്മിൽ തുടക്കം മുതൽ ആരംഭിച്ച സംഘർഷം മുർധന്യത്തിലെത്തുന്നത്. സംഘർഷത്തിന്റെ ഈ ക്ലൈമാക്സിലാണ് യേശു കൊല്ലപ്പെടുന്നതും (27:45-50) ഉയിർക്കുന്നതും (28:1-10). സംഘർഷത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടം തുടങ്ങുന്ന ഭാഗമാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷ ഭാഗം.

II. പ്രമേയം

യേശുവിനെ ചതിയിൽ പിടികൂടി വധിക്കാൻ യൂദാനേതാക്കൾ ആലോചിക്കുന്നു (26:1-5), അവർ യൂദാസിന്റെ സഹായം തേടുന്നു (26:14-16), യേശു ശിഷ്യരോടുകൂടെ പെസഹാ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു (26:17-30). പെസഹാ ഭക്ഷണ സമയത്ത് യേശു അപ്പത്തിന്റെയും പാനപാത്രത്തിന്റെയും മേൽ വ്യാഖ്യാന വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞ് പുതിയ ഉടമ്പടി സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ് പ്രമേയം.

III. സന്ദേശം

1. അപ്പം കൊടുത്തുകൊണ്ട് യേശു പറയുന്നത് “ഇത് എന്റെ ശരീരമാണ് വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുവിൻ” എന്നാണ് (26:26). മറ്റുള്ളവർക്ക് അപ്പം കൊടുക്കുക മനസ്സിലാക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്. എന്നാൽ സ്വന്തം ശരീരം തന്നെ അപ്പമായി നൽകുക അസാധാരണമാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവനും വളർച്ചക്കും നിന്റെ ജീവിതം നിദാനമാകുന്നിടത്താണ് നീ മറ്റുള്ളവർക്ക് അപ്പമായി മാറുന്നത്. കുടുംബത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത് ഇതാണ് - അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും ശരീരവും ജീവിതവും കൊണ്ടാണ് മക്കളിൽ ജീവൻ ഉരുവാകുന്നതും അത് പരിപോഷിതമാകുന്നതും. ജീവിതപങ്കാളികളുടെ കാര്യത്തിലും ഇതു സത്യമാണ്- പരസ്പരം ശരീരങ്ങൾ കൊടുക്കുമ്പോഴാണ് അവരിൽ ജീവനുണ്ടാകുന്നതും അത് സജീവമാകുന്നതും.

2. കാസ കൊടുത്തുകൊണ്ട് യേശു പറയുന്നത്, അനേകരുടെ പാപമോചനത്തിനായി ചിന്തപ്പെടുന്ന രക്തമെന്നാണ് (26:28). മറ്റുള്ളവരുടെ വിടു

തലിനും, ക്ഷേമത്തിനുമായി രക്തം ചിന്തി മരിക്കുക എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. മറ്റുള്ളവരുടെ വിടുതലിനും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, ക്ഷേമത്തിനുമായി സഹിക്കാനും നഷ്ടം വരിക്കാനും തയ്യാറാകുകയാണ് ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ ധർമ്മം. യേശുവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും സ്വീകരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യരെക്കൊണ്ടു ഏറ്റെടുക്കുന്നത് ഈ ധർമ്മമാണ്.

3. പെസഹാ ഭക്ഷണത്തിന്റെ സമയത്താണ് യേശു പരിശുദ്ധ കുർബാന സ്ഥാപിക്കുന്നത്. പിറ്റേ ദിവസം നടക്കാനിരിക്കുന്ന കുരിശുമരണത്തെയാണ് അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ യേശു മുൻകൂട്ടി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ അവൻ ശിഷ്യരെ തന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കുപറ്റിച്ചു. കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യരെക്കൊണ്ടു യേശുവിന്റെ മരണത്തിലാണ് ഇന്നും പങ്കുപറ്റുന്നത് (1 കോറി 11:26). അങ്ങനെയെങ്കിൽ കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോഴെല്ലാം മറ്റുള്ളവർക്കായി ജീവിക്കാനും മരിക്കാനുമുള്ള ധർമ്മമാണ് നാം ഏറ്റെടുക്കുന്നത് - യേശുവിനെ അനുകരിച്ച് പരോന്മുഖരായി ജീവിക്കാനുള്ള ധർമ്മം.

യോഹ. 13:1-15

I. സന്ദർഭം

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗമായ മഹത്വത്തിന്റെ പൂസ് തകം 13 മുതൽ 20 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങളാണ്. ഇതിന് മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അന്ത്യപ്രഭാഷണം (13-17), പീഡാനുഭവവിവരണം (18-17), ഉത്ഥിതന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ (20-21). അന്ത്യപ്രഭാഷണത്തിന്റെ തുടക്കമാണ് ഇന്നത്തെ വചനഭാഗം.

II. പ്രമേയം

യേശു ശിഷ്യരുടെ പാദം കഴുകുന്നതും (13:1-11) അതിനെ തുടർന്ന് അവൻ അവർക്ക് കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശവുമാണ് വചനഭാഗം (13:12-15). സമയം (മണിക്കൂർ) ആയെന്നാണ് യേശു പറയുന്നത് (13:1). 'സമയം' എന്നാൽ യേശുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിനും മരണത്തിനും ഉത്ഥാനത്തിനുമുള്ള സമയം. സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വെളിപ്പെടുത്തലിനുള്ള സമയമാണിത്.

III. സന്ദേശം

1. കാലു കഴുകാൻ തടസ്സം നിൽക്കുന്ന പത്രോസിനോട് യേശു പറയുന്നത്, "ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് ഇപ്പോൾ നീ അറിയുന്നില്ല" എന്നാണ് (13:7). നിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതു തന്നെയാണ് സത്യം. തമ്പുരാൻ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പലതിന്റെയും അർത്ഥം ഇപ്പോൾ നിനക്ക് മനസ്സിലായെന്നു വരില്ല. അതുകൊണ്ട് നിനക്ക് മനസ്സിലാകാതിരിക്കുന്നതിനോടൊക്കെ നീ

എതിർത്തു നിൽക്കരുത്; ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് നീ തടസ്സം നിൽക്കരുത്. പകരം അവയെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പരിശ്രമവും അന്വേഷണവും തുടരുകയാണ് ആവശ്യം. അതിലൂടെ ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സഹകാരിയും പങ്കാളിയുമാകാൻ നിനക്കു പറ്റും.

2. തനിക്ക് സ്വന്തമായുള്ളവരെ യേശു സ്നേഹിച്ചു എന്നാണ് യോഹന്നാൻ പറയുന്നത് (13:1). നിനക്ക് സ്വന്തമായി ദൈവം നിനക്കു തന്നവരുണ്ട്. അവരെ നീ തിരിച്ചറിയുക. അവരെ സ്നേഹിക്കുക. ഇതാണ് നിന്റെ ജീവിതദൗത്യം. ദൈവം നിനക്കായി തന്നിരിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുകയും അവർക്കായി ജീവിതം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്താണ് നിന്റെ ജീവിതം അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നത്; സന്തോഷകരമാകുന്നത്.

3. യേശു പത്രോസിനോട് പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കണം: “ഞാൻ നിന്നെ കഴുകുന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് എന്നോടുകൂടെ പങ്കില്ല” (13:9). അതായത് പരസ്പരം പങ്കുണ്ടാകാനും, ബന്ധമുണ്ടാകാനുമുള്ള വഴിയാണ് കാലുകഴുകൽ എന്നർത്ഥം. നീ സ്നേഹിക്കുകയും ബന്ധത്തിലാകുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പാദം കഴുകാനും, അവരുടെ മുമ്പിൽ എളിമപ്പെടാനും നീ തയ്യാറാകുമെന്നു സാരം. എളിമയോടെ കൊടുക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്താണ് പരസ്പരബന്ധം മൊട്ടിച്ചു വളരുന്നത്.

ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ

പ്രസംഗം: വിശപ്പിന്റെ വിളമ്പുക

പ്രൊവിൻഷ്യലുള്ള നേഴ്സറിസ്കൂൾ സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്നതായിരുന്നു. കുട്ടികളെല്ലാം ഓടി അടുത്തുകൂടി. എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം- പുതിയൊരു ടീച്ചറെക്കൂടി കിട്ടിയല്ലോ.

പ്രൊവിൻഷ്യലുള്ള മിറായി വിതരണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവർക്കും ഈരണ്ടെണ്ണം വീതം. രണ്ടെണ്ണം കിട്ടിയിട്ടും മിറായി തിന്നാതെ നിൽക്കുന്നവനെ കണ്ട് സിസ്റ്റർ ചോദിച്ചു: “മോനെന്താ മിറായി തിന്നാത്തത്?”

“വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ടു തിന്നാനാ. ഒരേണ്ണം അനിയനും കൊടുക്കണം”.

അഞ്ചുവയസ്സുകാരന്റെ സ്നേഹവും കരുതലും! മുതിർന്നവർക്ക് കൂടി പ്രചോദനമാകേണ്ടതാണ്.

ഇന്ന് പെസഹാവ്യാഴമാണ്. യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ രണ്ട് പ്രധാന സംഭവങ്ങളെയാണ് നാമിന്ന് ഓർക്കുന്നത്- അന്ത്യത്താഴവും കാലുകഴുകലും. രണ്ടിന്റെയും ഹൃദയം ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു- കൊടുക്കുന്ന സ്നേഹം. കൊടുത്ത് കൊടുത്ത് സ്വന്തം ജീവൻ പോലും കൊടുക്കുന്ന ആത്മബലിയെയാണ് യേശു അന്ത്യഅത്താഴത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. മറ്റതിൽ, പരസ്പരം പാദം കഴുകുന്ന ശുശ്രൂഷാഭാവം വളർത്തിയെടുക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശവും.

പഴയൊരു കഥ പറയാം. ഒരു തൊപ്പിക്കച്ചവടക്കാരൻ. തൊപ്പിവിറ്റായിരുന്നു അയാൾ കുടുംബം പുലർത്തിയിരുന്നത്. ഒരു ദിവസം കച്ചവടം കഴിഞ്ഞു

മടങ്ങിവരുന്ന വഴി ക്ഷീണിച്ചതിനാൽ ഒരു മരത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കാനിരുന്നു. പെട്ടെന്നയാൾ ഉറങ്ങിപ്പോയി. എത്രനേരം ഉറങ്ങിയെന്നറിയില്ല. ഉറക്കം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ തൊപ്പിക്കൂടെയിൽ തൊപ്പിയൊന്നുമില്ല. എല്ലാ തൊപ്പികളും ആരോ അടിച്ചുമാറ്റിയിരിക്കുന്നു. സങ്കടത്തോടെ മുകളിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ മരത്തിന്റെ ശിഖരം നിറയെ കുരങ്ങന്മാർ. എല്ലാവരുടെയും തലയിൽ ഓരോ തൊപ്പിയും. അയാൾക്കൊക്കെ സങ്കടവും അരിശവും വന്നു. എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്നപ്പോഴാണ് സ്വന്തം തലയിലെ തൊപ്പിയെക്കുറിച്ച് അയാൾ ഓർത്തത്. പെട്ടെന്നയാൾ തൊപ്പി തലയിൽ നിന്നും എടുത്തു. കുരങ്ങന്മാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. എന്നിട്ട് സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് തൊപ്പി കുരങ്ങന്മാരുടെ നേർക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അവരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. ഫലമോ?

കൊടുക്കുക; കൊടുത്താൽ അതിലും കൂടുതലായി തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നത് ലളിതമായ ജീവിത തത്വമാണ്. നമ്മുടെ വീട്ടിലും, സ്നേഹബന്ധങ്ങളിലും, മക്കളെ വളർത്തുന്നതിലുമൊക്കെ നമ്മൾ ജീവിച്ചു പോരുന്ന തത്വമാണിത്. സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് എത്ര കൊടുക്കാനും നമുക്ക് സന്തോഷമേയുള്ളൂ. അഞ്ചുവയസ്സുകാരൻ അനുജനായി മിഠായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ്. മക്കൾക്ക് വേണ്ടി സമയവും ആരോഗ്യവും വ്യയം ചെയ്യുന്നവരാണ് മാതാപിതാക്കളെല്ലാവരും.

സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ ജീവിത നിയമത്തെ അതിന്റെ കൊടുമുടിയിലേക്ക് വളർത്തിയെടുക്കുക മാത്രമാണ് ഈശോ ചെയ്യുന്നത്. കൊടുക്കുക. സ്വന്തം സമയവും കൊടുത്തതിനുശേഷം സ്വന്തം ജീവൻപോലും കൊടുക്കുന്നതിലാണ് ഏറ്റവും വലിയ സ്നേഹം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നാണ് യേശുപാഠം. അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ കൊടുമുടി തന്നെ അത്തരമൊരു കൊടുക്കലായിരുന്നു - കുരിശുമരണത്തിൽ. അതിനെയവൻ പ്രതീകമായി അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അത് അന്ത്യഅത്താഴമായി. നാമതിനെ കൂദാശയാക്കിയപ്പോൾ അത് കുർബാനയായി.

ആവശ്യമുള്ളത് എന്തെന്നറിഞ്ഞ് കൊടുക്കുന്നതാണ് പ്രധാനം. കൂടെയുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിലേക്ക് കണ്ണും ഹൃദയവും തുറന്നു പിടിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ആവശ്യമെന്തെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ട് അത് കൊടുക്കാനാകണം.

കരുതലും സംരക്ഷണവും ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് കരുതലും സംരക്ഷണവും; ക്ഷമയും വിട്ടുവീഴ്ചയും കൊതിക്കുന്നവർക്ക് അത്, കരുണയും അനുകമ്പയും പ്രതീക്ഷിക്കുമ്പോൾ അത്, പ്രോത്സാഹനവും അഭിനന്ദനവും ആവശ്യമാകുമ്പോൾ അത്. കൂടെയുള്ളവന്റെ ആവശ്യമറിഞ്ഞ് കൊടുക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മൾ കുർബാനയായി മാറുന്നത്. വിശപ്പറിഞ്ഞ് വിളമ്പണമെന്നു സാരം. വിശപ്പറിഞ്ഞ് വിളമ്പാനുള്ള വിളിയാണ് പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച യേശു നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നത്.

ഫാ. ജേക്കബ് ചാക്കോ

ദുഃഖവെള്ളി

ഏപ്രിൽ 6

ഭാഷ്യം

I. പ്രമേയം

യേശുവിന്റെ പീഡാസഹനവും മരണവുമാണ് ഇന്ന് ധ്യാനവിഷയമാകുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ. യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണത്തിന്റെ സവിശേഷത അത് അനേകർക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ട രക്തമായിരുന്നു എന്നതാണ് (മർക്കോ 14:24); അനേകരുടെ മോചനദ്രവ്യമായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ട ജീവിതമായിരുന്നു അത് എന്നതാണ് (മർക്കോ 10:45).

II. സന്ദേശം

സമാന്തര സുവിശേഷങ്ങളും യോഹന്നാനും വിവരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ കുരിശുമരണം പകർന്നു തരുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണ്?

1. കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ട യേശുവിന്റെ പ്രതികരണമാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയം. അവൻ പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, അവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ; അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല” (ലൂക്കാ 23:34). തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നവരോടുള്ള യേശുവിന്റെ പ്രതികരണമാണിത്. ഹൃദയത്തിൽ നിറയെ കരുണയും സ്നേഹവുമായിട്ടാണ് കൊല്ലപ്പെടുന്ന യേശു മരണത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നത്. യേശുവിന്റെ സഹനത്തിന്റെയും, മരണത്തിന്റെയും ഒരു സവിശേഷത ഇതായിരുന്നു- ആരോടും പകയും പ്രതികാരവുമില്ലാതെ അവൻ സഹിച്ചു. കരുണയോടെയും സ്നേഹത്തോടെയും തന്റെ കൊലപാതകികളോട് അവൻ പ്രതികരിച്ചു. നിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സഹനങ്ങളേയും ക്ലേശങ്ങളേയും നീ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നതിന് മാതൃകയാണിത്. ഹൃദയത്തിൽ കരുണയും സ്നേഹവും നിറയുമ്പോഴാണ് നിന്റെ സഹനവും മുറിവുകളും രക്ഷാകരമായിത്തീരുന്നത്.

2. യുദാന്തോക്കൾ യേശുവിനെ പരിഹസിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കണം. “ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു. തന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ഇവനു സാധിക്കുന്നില്ല” (മത്താ 27:42). ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം തന്നെ ഇതാണ് - സ്വയം രക്ഷിക്കാതെ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ. അതായത്, സ്വയം അപകടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ. ക്രിസ്തുശിഷ്യരും വളർത്തിയെടുക്കേണ്ട സ്വഭാവം ഇതു തന്നെയാണ്. സ്വയം അപകടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാകുക; മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിനായി

അധാനിക്കാനും ക്ലേശങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാനും തയ്യാറാകുക. സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതം സമ്പന്നമാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുക.

3. യോഹന്നാൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, യേശുവിന്റെ കുരിശിനരികെ നിൽക്കുന്നത് അവനെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചവരാണ് (യോഹ. 19: 25). അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരിയും ക്ലോപ്പാസിന്റെ ഭാര്യയും, യോഹന്നാനും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. കുരിശിനരികെ നിൽക്കുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതർ. നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ സഹനത്തിലും കുരിശിലുമാകുമ്പോൾ മറക്കാതിരിക്കുക- അവരുടെ കുരിശിനരികെ നിൽക്കാൻ നിനക്കു കടമയുണ്ട്. അതിലൂടെയാണ് നീ ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായി മാറുന്നത്.

അതോടൊപ്പം നിന്റെ സ്നേഹബന്ധങ്ങളെയും നീ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരിക. കാരണം നിന്റെ സഹനത്തിന്റെയും കുരിശുമരണത്തിന്റെയും മുഹൂർത്തങ്ങളിൽ അവരായിരിക്കും നിനക്കു കൂട്ടുനിൽക്കാനുണ്ടാവുക. അതിനാൽ യേശുവിന്റെ കുരിശും കുരിശുമരണവും നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത് ജീവിതത്തിലെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും, സഹനനിമിഷങ്ങളിൽ പ്രിയരുടെ കുരിശിനരികെ നിൽക്കേണ്ട ക്രൈസ്തവധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുമാണ്.

ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ

പ്രസംഗം: ദുഃഖവെള്ളി

മാനവരാശിയുടെ സമഗ്രവിമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വയം സമർപ്പണത്തിന്റെ അനശ്വരമായ ഓർമ്മകളിലൂടെ നാം കടന്നുപോകുന്ന ദിനമാണല്ലോ ദുഃഖവെള്ളി. മണിനാദം നിലച്ച പ്രഭാതവും അലങ്കാരങ്ങളില്ലാത്ത അൾത്താരകളും ദുഃഖനിർഭരമായ കുരിശിന്റെ വഴികളും ദുഃഖം ഖനീഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന പീഡാനുഭവസ്മരണകളിലേക്ക് നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന ദിനം. അനന്തമായ പീഡനങ്ങളിലൂടെ കടന്ന് ക്രൂരമായ അവഗണനയുടെയും പരിഹാസങ്ങളുടെയും നടുവിൽ ഈശോ കുരിശിൽ മരിച്ചതിന്റെ ഓർമ്മകൾ നമ്മെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാവണം നാം ഈ ദിനത്തെ ദുഃഖവെള്ളി എന്ന് വിളിച്ചു തുടങ്ങിയത്. എന്നാൽ ഈശോ വേദനകളുടെ ഈ ദുരിതപർവ്വം താണ്ടി മരിച്ചത് നമ്മോടുള്ള തന്റെ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് ഈ ദുഃഖവെള്ളി സന്തോഷവെള്ളി (Good Friday) ആക്കി മാറ്റുന്നത്. മനുഷ്യമക്കളോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം വലിയൊരു ദുഃഖപശ്ചാത്തലത്തിൽ പൂർണ്ണമായും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതിന്റെ സന്ദേശമാണ് ഓരോ ദുഃഖവെള്ളിയും നൽകുന്നത്.

മനുഷ്യമക്കളോടുള്ള അനന്തമായ സ്നേഹം ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയത് തന്റെ ഏകപുത്രനെ ലോകത്തിനു നൽകിക്കൊണ്ടാണ്. തന്റെ ഏകജാതനെ നൽകാൻ തക്കവിധം ദൈവം ലോകത്തെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചു (യോഹ. 3:16). പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തെ ലോകത്തിന് പകർന്നു നൽകാൻ വന്ന

പുത്രൻ കുരിശിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ സ്നേഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയത്. ഈ ബലിയിലൂടെ ക്രിസ്തു രണ്ട് ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് നേടിയെടുത്തത്.

1 കുരിശിലെ തന്റെ മരണത്തിലൂടെ ക്രിസ്തു തന്റെ പിതാവിന്റെ ഹിതം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നിറവേറ്റി.

2 തന്റെ മരണത്തിലൂടെ ലോകത്തോടുള്ള അശാധമായ സ്നേഹം ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തി (യോഹ. 15:13 സ്നേഹിതനുവേണ്ടി)

ഈ രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളെയും നേടിയെടുക്കുന്നതിന് ക്രിസ്തു തിരഞ്ഞെടുത്തത് സഹനത്തിന്റെ പാരമ്യമായ കുരിശുമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം പൂർത്തിയാക്കാനും മറ്റുള്ളവരുടെ രക്ഷ സാധിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമായ കുറുക്കുവഴി കുരിശിന്റെ വഴിയാണെന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക പഠിപ്പിക്കുന്നു.

എന്തായിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ?

1 ക്രിസ്തു സഹിച്ചത് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. സ്നേഹിതനുവേണ്ടി ജീവനർപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമില്ല (യോഹ 15:13) എന്നരുളിച്ചെയ്ത ഈശോ തന്റെ വചനത്തെ സ്വീകരിച്ചത് കുരിശിലെ അനന്തമായ വേദനകളെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി സഹിക്കുമ്പോൾ സഹനം വളരെ നിസ്സാരമായി, സന്തോഷകരമായ ഒരു അനുഭവമായി മാറ്റുമെന്ന് നമ്മുടെ എത്രയോ അനുഭവങ്ങൾതന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തനിക്ക് പരിചയമുള്ള സകലരുടെയും രോഗങ്ങൾ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ച് ഏറ്റുവാങ്ങി രോഗക്കീടകയിൽ അവശയായി കിടന്ന സി. അൽഫോൻസയോട് അഭിവന്ദ്യപിതാവ് ചോദിച്ചു. “കുഞ്ഞേ നീ എന്തിനാ ഈ സഹനങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചു വാങ്ങുന്നത്”. അൽഫോൺസാ മറുപടിയായി മന്ത്രിച്ചത് ‘പിതാവേ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുകയാണ്’ എന്നാണ്. നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതി അല്പമെങ്കിലും വേദനസഹിച്ചവരെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോട് എന്തുമാത്രം അടുത്താണ് നാം ചേർത്തുപിടിക്കുന്നത്. സഹനത്തിലൂടെ പ്രകടമാക്കപ്പെട്ട സ്നേഹം അനശ്വരമായി നിലകൊള്ളുമെന്ന്, കാലാതിവർത്തിയായി തുടരുംമെന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിലെ ബലി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

2 ക്രിസ്തു കുരിശിലെ വേദനകളെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു

രക്ഷയുടെ എല്ലാ വഴികളും അടയുമ്പോൾ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ സഹിക്കുന്നവരാണ് നാമെല്ലാവരും അൽഫോൻസാമ്മയെപ്പോലെ സഹനങ്ങൾ ചോദിച്ചു വാങ്ങുക നമുക്കത്ര എളുപ്പമല്ല എന്നതും സത്യം. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ വേദനകളോടും സഹനങ്ങളോടും നമ്മൾ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ സഹനത്തിലെ, ബലിയുടെ സമർപ്പണത്തിന്റെ അംശം ചോർന്നു പോകുന്നു. സഹനങ്ങൾ ബലിയും സമർപ്പണവുമായി മാറണമെങ്കിൽ അവയെ നാം സന്തോഷത്തോടെ സ്വമനസ്സാലെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ക്രിസ്തു കാണിച്ചു

തരുന്നൂ. “ആരും എന്നിൽ നിന്ന് അത് പിടിച്ചെടുക്കുകയല്ല. ഞാൻ അത് സ്വമനസ്സാ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. അത് സമർപ്പിക്കുവാനും തിരികെ എടുക്കുവാനും എനിക്കധികാരമുണ്ട് (യോ 10:18). ആരെങ്കിലും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന സഹനങ്ങൾ വെറും ശരീരത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന വേദനകൾ മാത്രം. പുരോഹിതനെയും ലേവായനെയും പോലെ മാറി നടക്കാൻ വഴിയുണ്ടായിട്ടും മുറിവേറ്റവനിലേക്ക് കണ്ണുപായിക്കാൻ സമരീയാക്കാരുന് സാധിക്കുമ്പോൾ, എനിക്കൊന്നുമറിയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിയാതെ ഇതാ കർത്താവിന്റെ ദാസി എന്ന് ഒരു യുവതി സമ്മതം മുളുമ്പോൾ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ആരുടെയൊക്കെയോ രക്ഷയാണ്.

3 ഈശോ കുരിശിലെ വേദനകളെ പ്രത്യാശയോടെ സഹിച്ചു.

ഈശോയുടെ കുരിശിലെ മരണം ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ വീണ്ടെടുപ്പിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യാശോഭരിതമായ സഹനമായിരുന്നു. “ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും സ്വജീവൻ അനേകരുടെ മോചനദ്രവ്യമായി സമർപ്പിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് (മർക്കോ 14:45)”. താൻ അനുഭവിക്കുന്ന വേദനകൾക്കു പിന്നിൽ ഒരു ലോകം മുഴുവന്റെ രക്ഷ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനത്തെ പ്രത്യാശോഭരിതമാക്കി. ഈ പ്രത്യാശയോടെ ക്രിസ്തു കാൽവരിയിലേക്ക് ഒരു ജേതാവിനെപ്പോലെ ചുവടുകൾ വച്ചു. കുരിശിന്റെ വഴിയിൽ ഭക്തസ്മൃതികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും കുരിശിൽ കിടന്നു പിടയുമ്പോഴും നല്ല കള്ളന് പറ്റുദീസാ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു കരുത്തു പകരാനും ക്രിസ്തുവിന് സാധിച്ചത് പ്രത്യാശയുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. വിടാതെ പിന്തുടരുന്ന സഹനങ്ങളുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് “ഞങ്ങൾ എല്ലാ വിധത്തിലും ഞെരുക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലും തകർക്കപ്പെടുന്നില്ല. വിഷമിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലും ഭഗ്നാശരാകുന്നില്ല. പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലും പരിത്യക്തരാകുന്നില്ല (2 കൊറി 4:8-11). എന്ന് പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ പ്രത്യാശ സ്വന്തമാക്കിയതുകൊണ്ടാണ്.

4 ഈശോ കുരിശിലെ വേദനകളിലൂടെ ക്ഷമയോടെ കടന്നുപോയി

കുരിശുമരണത്തെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ പരാജിതന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങളായി കണ്ട് പരിഹസിക്കാൻ ധാരാളം പേർ കുരിശിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നിരുന്നു. ഏതു സൗമ്യനും നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിലും പരിഹസിക്കുന്ന വർക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു ക്ഷമയുടെ മാതൃക നമുക്ക് പകർന്നു തരുന്നു. “അടിച്ചവർക്ക് മുഖവും താടിമീശ പരിച്ചവർക്ക് കവിളുകളും അവൻ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. നിന്ദയിൽ നിന്നും തുപ്പലിൽ നിന്നും അവൻ മുഖം തിരിച്ചില്ല”. സഹനദാസന്റെ ക്ഷമാപൂർവ്വമായ സഹനത്തെ സമീപിക്കുന്നത് ഒരു പുമൊട്ടിനെ ബലമായി വിടർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. സ്വയം വിടർന്ന് സുഗന്ധം പരത്താൻ പുമൊട്ടിന് സമയം കൊടുക്കാം. അത് തനിയെ

വിടർന്ന് സുന്ദരവർണ്ണങ്ങൾ കൂട്ടി നമ്മെ അടുത്തേക്ക് മാടിവിളിക്കും. സുഗന്ധം പരത്തി നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിർമ്മലമാക്കും. ക്ഷമയോടെ സഹനത്തിലൂടെ കടന്നുപോകാമെങ്കിൽ കുരിശിലെ സഹനത്തിന്റെ പുമൊട്ടുകൾ തനിയെ വിടർന്ന് ഉത്ഥാനത്തിന്റെ സുഗന്ധവും സൗന്ദര്യവും പടർത്തും.

5 കുരിശിലെ സഹനത്തിലൂടെ ക്രിസ്തു അപരന്റെ വേദനയിൽ പങ്കുചേർന്നു

വേദനിക്കുന്നവരാരും ഇനി മുതൽ തനിച്ചല്ല. വേദനിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ നിരസാനിധ്യം എന്നും അവർക്കൊപ്പമുണ്ടെന്ന് ദുഃഖവെള്ളി ഉറപ്പു തരുന്നു. കല്ലുണവിരുന്നിന്റെ കുറവുകളിലും, സമരിയാക്കാരിയുടെയും നിക്കോദേമോസിന്റെയും സംശയങ്ങളിലും പാപിനിയുടെ അപമാന ഭീതിയിലും രക്തസ്രാവക്കാരിയുടെ അപകർഷതാബോധത്തിലും. ജയ്റോസിന്റെ ഹൃദയവേദനയിലും അന്ധന്റെയും തളർവാതരോഗിയുടെയും ദൈന്യതകളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദീപ്തസാനിധ്യമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാനിധ്യം മധുമൊഴികൾ, കരസ്പർശം അവർക്ക് നിത്യമായ ആശ്വാസമായി പരിണമിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ വലതുവശത്ത് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളൻ യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു. “നസരത്തിലെ യേശുവേ നീയും എന്നോടൊപ്പം രക്തമൊഴുകുകയാണോ?” യേശു മറുപടി പറഞ്ഞു. “എന്നെ തറച്ചുനിറുത്തുന്ന ഈ ആണികൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ കരം നീട്ടി നിന്റെ കരം പിടിക്കുമായിരുന്നു. നമ്മെ ഒരുമിച്ചാണവർ ക്രൂശിച്ചത്. നിന്നെ കുറേക്കൂടി എന്റെ അരികിലേക്ക് ചേർത്ത് ഉയർത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ (ഖലിൽ ജിബ്രാൻ). തന്റെ സഹനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിരസാനിധ്യം കൂട്ടിനുണ്ടെന്ന തിരിച്ചറിവാണു്, തന്നെ ചേർത്തു പിടിക്കാൻ തരപ്പെട്ട ആ കരങ്ങൾ വല്ലാതെ ത്രസിക്കുന്നുണ്ടെന്ന, ബോധ്യമാണു് നല്ല കള്ളന്റെ പരുദീസ.

‘നീ ചെയ്യുന്നതിനെല്ലാം നീ തന്നെ അനുഭവിക്കും’ എന്ന് എല്ലാവരും ഭീഷണി മുഴക്കുമ്പോൾ നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ സഹിച്ചൊളാമെന്ന് പറഞ്ഞ് ക്രിസ്തു കടന്നു വരുന്നു. വേദനയിൽ നീറുന്ന കുഞ്ഞിന് അമ്മയുടെ സാമീപ്യം തലോടൽ പരുദീസയാണ്. ഒരുപക്ഷേ അമ്മയുടെ സാമീപ്യസുഖത്തിനായി അവൻ വീണ്ടും വേദന ആഗ്രഹിച്ചുവെന്നു വരാം. നമ്മുടെ എല്ലാ വേദനകൾക്കും പിറകിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആശ്വാസസാനിധ്യമുണ്ടെന്ന തിരിച്ചറിവോടെ സന്തോഷത്തോടെ, ക്ഷമയോടെ പ്രത്യാശയോടെ നമുക്ക് സഹനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാം. അപരനോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാനായി ഞാൻ സഹിക്കുമ്പോൾ എന്റെ സഹനം സമർപ്പണവും അപരന് രക്ഷയുമായി മാറുമെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹനഭാവങ്ങൾ നമുക്ക് സ്വന്തമാകുന്ന സുദിനമായി ഈ ദുഃഖവെള്ളി പരിണമിക്കട്ടെ.

ഫാ. ബേബി കരിന്തോളിൽ

മത്താ. 28:1-6

ഏപ്രിൽ 8 ഉയിർപ്പുണ്ടായർ

I. സന്ദർഭം

മത്തായി വിവരിക്കുന്ന യേശു കഥയുടെ അവസാന ഭാഗമാണ് 26:1-28:20. ഇവിടെയാണ് യേശുവും പ്രതിയോഗികളും തമ്മിൽ തുടക്കം മുതൽ ആരംഭിച്ച സംഘർഷം മുർധന്യത്തിലെത്തുന്നത്. സംഘർഷത്തിന്റെ ഈ ക്ലൈമാക്സിലാണ് യേശു കൊല്ലപ്പെടുന്നതും (27:45-50) ഉയിർക്കുന്നതും (28:1-10). യേശുവിന്റെ കുരിശു മരണവും സംസ്കാരവും കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഉത്ഥാന വിവരണമാണ് സുവിശേഷഭാഗം.

II. പ്രമേയം

ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം സ്ത്രീകൾ ശവകുടീരത്തിലേക്ക് പോകുന്നതും അവർക്ക് യേശു ഉത്ഥാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സദ്വാർത്ത ലഭിക്കുന്നതുമാണ് പ്രമേയം.

III. സന്ദേശം

1. യേശുവിന്റെ മരണത്തിലും, സംസ്കാരത്തിലും കൂടെ നിൽക്കുന്ന രണ്ടു മേരിമാരുണ്ട് (27: 56-61). അവർ തന്നെയാണ് ആഴ്ചയുടെ ആദ്യദിവസം ശവകുടീരത്തിലേക്ക് പോകുന്നത് (28:1). സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമിതാണ്. മരണത്തിലും കൂടെ നിൽക്കും; മരിച്ചാലും ഉപേക്ഷിക്കാൻ തോന്നുകയില്ല. മരണത്തിലും മരണശേഷവും കൂടെ നിൽക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കത്തക്ക രീതിയിലുള്ള സ്നേഹം ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക. എങ്കിൽ നിനക്ക് ഉത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷിയാകാൻ പറ്റും; ഉത്ഥാനത്തിൽ പങ്കാളിയാകാനും പറ്റും. കാരണം യേശുവിന്റെ മരണശേഷവും അവന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു സ്ത്രീകൾക്കാണ് അവർ ഉത്ഥിതനായ സന്ദേശം ലഭിക്കുന്നത്.

2. ദൂതൻ സ്ത്രീകളോട് പറയുന്നത്, 'ഭയപ്പെടേണ്ട' എന്നാണ് (28:5). പിന്നീട് ഉത്ഥിതനായ യേശു അവരോട് പറയുന്നതും ഇതു തന്നെയാണ് (28:10). ഭയവും ഭീതിയും മാറ്റുന്നതാണ് യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യം. നിന്റെ സാന്നിധ്യവും ഭയവും ഭീതിയുമകറ്റി സമാധാനവും സന്തോഷവും പകരുന്നതാകുമ്പോഴാണ് നീ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തു ശിഷ്യനാകുന്നത്. സമാധാനത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വക്താവും മാധ്യമവുമായി നീ മാറണം.

3. ദൂതൻ പറഞ്ഞു: "ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെയാണ് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം" (28:5). ക്രൂശിതനെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ കണ്ടു

മുട്ടുന്നത് ഉത്ഥിതനെയാണ് (28:9-10). ഉത്ഥിതനെ അറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗമിതാണ് - ക്രൂശിതനെ അന്വേഷിക്കുക. ക്രൂശിതൻ നിന്റെ സമീപത്തും നിന്റെ ചുറ്റു വട്ടത്തുമുണ്ടെന്നതാണ് സത്യം. നിന്റെ വീട്ടിലും അയൽപക്കത്തും സുഹൃദ് വലയത്തിലുമുള്ള ക്രൂശിതനെ കാണാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോടൊപ്പം നിന്റെ അനുദിന ജീവിതത്തിലെ ക്രൂശിതാനുഭവങ്ങളെ തിരിച്ച റിയാനും കണ്ടെത്താനും സാധിക്കണം. അപ്പോഴാണ് ഉത്ഥിതൻ നിന്നിൽ ഉണർന്നു വരിക.

ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ

പ്രസംഗം: നീ കരയുന്നതെന്തിന്?

കരയുന്ന മനുഷ്യന്റെ അടുത്തെത്തി കണ്ണീരിന്റെ കാരണമെന്തെന്ന് അന്വേഷിക്കുവാൻ അലിവുള്ളൊരു ദൈവം നമുക്കുണ്ടെന്ന ശുഭസന്ദേശമാണ് ഈ ഈസ്റ്റർ തിരുന്നാൾ നമുക്കു നൽകുന്നത്. ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു മനുഷ്യർക്കുമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നത് അവരുടെ വേദനകൾക്കും മനോവ്യഥകൾക്കും പരിഹാരം നൽകിക്കൊണ്ടാണെന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കരയുന്ന മറിയത്തിന്റെയടുത്ത്, പ്രതീക്ഷകളൊക്കെ നഷ്ടപ്പെട്ട് എമ്മാവുസിലേക്ക് തിരിച്ചുനടക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുത്ത്, രാത്രി മുഴുവൻ അദ്ധാനിച്ചിട്ട് ഒരു ചെറുമീൻ പോലും കിട്ടാതെ മനസ്സു മടുത്തു പോയ പത്രോസിന്റെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും അടുത്ത്, ഇരു ദർശനം നഷ്ടമായ നീറിനിൽക്കുന്നതായ മനസ്സിന്റെ അടുത്തേക്ക്, അങ്ങനെ ഉഴറി നിൽക്കുന്ന അനേകരുടെ അടുത്തേക്ക് പ്രത്യാശയുടെ സുവിശേഷവുമായാണ് ക്രിസ്തു കടന്നുവരുന്നത്.

ഉയിർപ്പിനുശേഷമുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ എല്ലാ ദർശനങ്ങളും ആരംഭിക്കുന്നത് 'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം' എന്ന ആശംസാവചനത്തോടുകൂടിയാണ്. മരണത്തിനുമുമ്പ് ക്രിസ്തു തന്റെ ഒരു കുടിക്കൊഴ്ചകളും സമാനമായ ആശംസകളോടെ ആരംഭിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഉയിർപ്പിനുശേഷമുള്ള ഈ സമാധാന ആശംസ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ അസമാധാനത്തിന് കാരണമായേക്കാവുന്ന അവസാന സാധ്യതകളേയും താൻ അതിജീവിച്ചിരുന്നു. ഭയാശങ്കകൾക്ക് ഇനി യാതൊരു കാരണവുമില്ല.

ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെയും ഏറ്റവും ലളിതമായൊരു സ്വപ്നമാണ് 'സ്വസ്ഥവും സമാധാന പൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം' എന്നത്. പക്ഷേ, ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഈ സ്വപ്നം തന്നെയാണ് ഒരാൾക്ക് ഏറെ അപ്രാപ്യമായി നിലകൊള്ളുന്നത്. സ്വസ്ഥമായി ഒന്നുറങ്ങിയിട്ട് മനസ്സുതുറന്ന് ഒന്നു ചിരിച്ചിട്ട് എത്രനാളായെന്ന് പലരും പരിതപിക്കുന്നു. കയ്യടക്കിയ ജീവിതവിജയങ്ങളും നേടിയെടുത്ത സമ്പത്തികസുരക്ഷിതത്വവും ഒന്നും അശാന്തിയുടെ അലകളെ ശമിപ്പിക്കുന്നില്ല. സ്വസ്ഥതയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത അന്വേഷണങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരമാണ് ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു വാഗ്ദാനം

ചെയ്യുന്നത്; 'നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം'.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അശാന്തിയുടെ അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങൾ ഭയവും ആശങ്കയും തെറ്റിദ്ധാരണകളുമൊക്കെയാണ് രോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ, ജീവിതത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ, ബന്ധങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യമനസ്സിനെ പ്രക്ഷുബ്ധമായ സാഗരമാക്കി മാറ്റുന്നു.

മനുഷ്യനെ അലട്ടുന്ന എല്ലാ ആശങ്കകൾക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ കയ്യിൽ പരിഹാരമുണ്ട്. രോഗത്തിന്റെയും പൈശാചിക ബ്ലാസ്ഫമിസങ്ങളുടെയും പ്രകൃതി ക്ഷോഭങ്ങളുടെയുമൊക്കെമേലുള്ള തന്റെ ആധിപത്യം അവൻ മുന്നേ തെളിയിച്ചതാണ്. ഇപ്പോഴിതാ മനുഷ്യനെ അലട്ടുന്ന മരണമെന്ന പ്രഹേളികയെയും അവൻ അതിജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അസാധ്യമെന്നു തോന്നുന്ന നിരവധി കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ഭാരപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മരണത്തെപ്പോലും ജയിച്ച ക്രിസ്തുവിൽ നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാനാവണം. എന്നാൽ, ജീവിതത്തിലെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ആർക്കും പരിഹരിക്കാനാവാത്തവിധം സങ്കീർണ്ണമായെന്നു തോന്നുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചാണ് തിരക്കിട്ടു ചിന്തിക്കുന്നത്. നമ്മെക്കൊണ്ട് ഇനി ഒന്നുമാവില്ല എന്ന് തോന്നുമ്പോഴെങ്കിലും മരണത്തെ അതിജീവിച്ചവരിൽ നമ്മൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഫ്രൈഡ് എന്നൊരാൾ നിരത്തിലൂടെ നടന്നുപോകുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾ പഴയ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു കസേര കുപ്പത്തൊട്ടിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നത് കണ്ടത്. നല്ല കൊത്തുപണികളൊക്കെയുള്ള അത് കുറച്ചു ശ്രമിച്ചാൽ നന്നാക്കിയെടുക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഫ്രൈഡ് ആ മനുഷ്യനോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇത് ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്കു തന്നു കൂടെ? ഞാനിത് ശരിയാക്കി എടുത്തുകൊള്ളാം' പക്ഷേ, അപരിചിതനായ ആ മനുഷ്യൻ കടുത്ത വാക്കുകളിൽ ഫ്രൈഡിനെ ചീത്തവിളിക്കുകയും കസേര തല്ലിയൊടിച്ച് കുപ്പയിലേക്കെറിയുകയും ചെയ്തു. ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്ന ഒരു സാധനമല്ലേ താൻ ചോദിച്ചത്? അതിനിത്രയും മാത്രം ഇയാളെന്തിനാണ് എന്നെ ആക്ഷേപിച്ചത്? ഫ്രൈഡിന്റെ മനസ്സ് വല്ലാതെ വേദനിച്ചു. പിന്നീട് കുറെ നാളുകൾക്ക് ശേഷം ജീവിത പ്രാരാബ്ദങ്ങളിൽ മനം മടുത്ത് ഫ്രൈഡ് ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. ആത്മഹത്യയ്ക്കായി കഴുത്തിലേക്ക് കുരുക്കിടാൻ തുടങ്ങിവെ പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ മനസ്സിലൂടെ ഒരു വാചകം കടന്നുപോയി. 'നീയിത് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ എനിക്കു തന്നുകൂടെ ഞാനിത് ശരിയാക്കിയെടുത്തുകൊള്ളാം'. ഫ്രൈഡിന് അത്ഭുതം തോന്നി. കുറേ നാളുകൾക്കുമുമ്പ് താൻ ആ അപരിചിതനോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകളല്ലേ ഇത്? ഫ്രൈഡ് ചിന്തിച്ചു: ദൈവമാണ് എന്നോടിന്ന് സംസാരിച്ചത്. അന്ന് ആ മനുഷ്യൻ തന്നെ അധിക്ഷേപിച്ച് ആ കസേര തല്ലിയൊടിച്ചുകളഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കെത്ര മാത്രം വിഷമം തോന്നി. ദൈവം

ഇപ്പോൾ അതേ ചോദ്യം എന്നോട് ചോദിക്കുകയാണ്. ഈ ജീവിതം അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കാതെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ച് കളഞ്ഞാൽ അവൻ എത്രമാത്രം വേദനയുണ്ടാകും. അതോടുകൂടി ഫ്രെഡ് തന്റെ ആത്മഹത്യാശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു. ശരിയാക്കി എടുക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം താറുമാറായിപ്പോയി ജീവിതം എന്ന ചിന്ത നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ സ്വസ്ഥതയെ തകർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാവാം. പക്ഷെ, കൈമോശം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുകൂടെ?

കല്ലറയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം അന്വേഷിച്ചെത്തുന്ന മറിയത്തോട് ഉന്മിതനായ ക്രിസ്തു ചോദിക്കുന്നത് നീ കരയുന്നത് എന്തിനാണ് എന്നാണ്. അവളുടെ കണ്ണീരിനു കാരണം ക്രിസ്തു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. ആ സത്യം തിരിച്ചറിയുന്ന നിമിഷം അവളുടെ കണ്ണീർ എന്നെന്നേക്കുമായി അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇതുവരെ നമ്മൾ കരഞ്ഞത് ആകുലതകളിൽ മുഴുകിപ്പോയത് ക്രിസ്തു ലോകത്തെ ജയിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് മറന്നു പോയതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ, ഈ ഈസ്റ്റർ തിരുന്നാൾ അവൻ ലോകത്തെ ജയിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന് വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മരണത്തെ ജയിച്ചവൻ ഈ ലോകത്ത് എന്താണ് അസാധ്യമായിട്ടുള്ളത്? നമ്മെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഗൗരവമായ പ്രശ്നങ്ങൾപോലും അവന്റെ മുന്നിൽ വെറും നിസ്സാരമാണ്.

ഭൂകമ്പത്തിൽപെട്ടുപോയ അർബേനിയൻ ബാലന്റെ വിശ്വാസമെങ്കിലും ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. ലോകത്തെ നടുക്കിയ അർബേനിയൻ ഭൂകമ്പത്തിൽ തകർന്നുവീണ ആയിരക്കണക്കിന് കെട്ടിടങ്ങൾക്കൊപ്പം ഒരു സ്കൂൾ കെട്ടിടവുമുണ്ടായിരുന്നു. തകർന്നു കിടക്കുന്ന സ്കൂളിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഒരു പിതാവ് അലമുറയിട്ടുകൊണ്ട് ഓടിയെത്തി. രക്ഷാപ്രവർത്തകരുടെ നിയന്ത്രണങ്ങളൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ അയാൾ തന്റെ കുഞ്ഞ് പഠിച്ചിരുന്ന ക്ലാസ് മുറിയുടെ അടുത്തെത്തി മൺവെട്ടി കൊണ്ട് മണ്ണുമാറ്റാൻ തുടങ്ങി. കെട്ടിടത്തിന്റെ ശേഷിച്ച ഭാഗംകൂടി എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും വീഴാം എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ആരും അയാളുടെ സഹായത്തിനെത്തിയില്ല. ഏകദേശം 36 മണിക്കൂറുകൾ കടന്നുപോയി. അയാൾ ഒറ്റയ്ക്ക് മണ്ണുമാറ്റാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. പെട്ടെന്നാണ് അയാൾ 'പപ്പാ' എന്ന സ്വരം കേട്ടത്. അതു തന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ ശബ്ദമാണെന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ജീവന്റെ സാന്നിധ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് മറ്റുള്ളവരും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാനെത്തി. ഒടുവിൽ കെട്ടിടം തകർന്ന സമയത്ത് എങ്ങനെയോ സൂപ്പർകാർട്ട് ട്രികോൺപോലുള്ള സുരക്ഷിതമായിടത്ത് തന്റെ മകനും മറ്റു രണ്ടു കുട്ടികളും സുരക്ഷിതരായിരിക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു. ഈ നീണ്ട 36 മണിക്കൂറുകൾ ജലവും ശുദ്ധവായുവി മില്ലാതെ ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾ എങ്ങനെ അവിടെ കഴിഞ്ഞുകൂടി എന്ന് അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചവരോട് ആ കുഞ്ഞ് പറഞ്ഞു:

“ഞാൻ എന്റെ കൂട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു; എന്റെ പപ്പാ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ വരുമെന്ന്. ഞങ്ങൾ പപ്പായെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു”.

ജീവിത ദുരന്തങ്ങളുടെ വെളിച്ചം കടക്കാത്ത ഭൂവരകളിൽ പെട്ടുപോയതായിരിക്കാം നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങൾ. പക്ഷേ നമുക്ക് ശാന്തരാകാം. എന്തെന്നാൽ, നമ്മുടെ പപ്പാ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. ‘നീ കരയുന്നതെന്തിന്? എന്നു ചോദിച്ച് നമ്മുടെ ചാരെ അവനെ ഞാൻ സയമായി’.

ഫാ. പീറ്റർ തോമസ്

യോഹ. 20: 19 - 29

ഏപ്രിൽ 15 ഞായർ

ഭാഷ്യം

I. സന്ദർഭം

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ആകെ നാലു തവണയാണ് ഉത്ഥാനം നന്തരം യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഈ നാലു വിവരണങ്ങളിൽ മൂന്നും ഇരുപതാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിലാണ് നാം കാണുന്നത്. (1) ഉയിർപ്പു ഞായറാഴ്ച ഈശോ മഗ്ദലേനാ മറിയത്തിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. (2) ഉയിർപ്പു ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഈശോ തോമസ് ഒഴികെയുള്ള ശിഷ്യഗണത്തിനു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. (3) പിറ്റേ ഞായറാഴ്ച ഉയിർപ്പിന്റെ എട്ടാമിടത്തിൽ - തോമസ് അടക്കമുള്ള ശിഷ്യഗണത്തിനു യേശു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ വചനഭാഗം.

II. പ്രമേയം

യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു വിശ്വസിക്കുക ശിഷ്യസമൂഹത്തിന് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് യേശു തന്നെ നേരിട്ട് ശിഷ്യഗണത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, തന്റെ മുറിപ്പാടുകൾ കാണിച്ച്, കുരിശിൽ മരിച്ച താൻ തന്നെയാണ് ഉയിർത്തുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് ശിഷ്യസമൂഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു (20:19-20). തുടർന്ന് യേശു അവർക്ക് പ്രേഷിതദൗത്യം നൽകുന്നു (20:21). ആ ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകുന്നു (20: 22). യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ പന്തക്കുസ്തയാണ് ഈ സംഭവം. ഈശോ ശിഷ്യരുടെമേൽ നിശ്ചയിച്ച് അവർക്ക് ആത്മാവിനെ നൽകുന്നത് ഉല്പത്തി 2:7-ലെ സന്ദർഭത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ ദൈവം പുഴികൊണ്ടു മനുഷ്യനെ രൂപപ്പെടുത്തിയശേഷം അവന്റെ നാസാരസ്രവങ്ങളിലേക്കു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ ജീവനുള്ളവനാക്കിത്തീർത്തു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഉത്ഥിതനായ യേശു ശിഷ്യരുടെ മേലുള്ള തന്റെ നിശ്ചാസം വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവർക്ക് നൽകുകയും അവരെ നിത്യജീവനുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുകയുമാണിവിടെ.

III. സന്ദേശം

1. ഭയന്നിരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലേക്കാണ് യേശു കടന്നുവന്ന് സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നത് (20:19). ഭയപ്പാടിന്റെയും ഭീതിയുടെയും ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ

യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ തുറന്നു വയ്ക്കുക. അത്തരം അനുഭവങ്ങളിലേക്ക് നീ യേശുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക. എങ്കിൽ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നീ സമാധാനം അനുഭവിക്കും. അതോടൊപ്പം ഭയത്തിൽ കഴിയുന്നവരുടെ അടുത്തെത്താനും അവർക്ക് സമാധാനം പകരാനും നിനക്കു കഴിയണം.

2. യേശു ശിഷ്യരുടെമേൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശിഷ്യർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുക്കുന്നത് (20:22). യേശുവിലുണ്ടായിരുന്ന ജീവശ്വാസം തന്നെയാണ് അവൻ ശിഷ്യർക്ക് കൈമാറുന്നത്. അതാണിനി ശിഷ്യരുടെ ജീവശക്തിയായി മാറേണ്ടത്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ശക്തിയും ആധാരവുമായി മാറണം. അപ്പോഴാണ് നീ ദൈവികനാകുന്നത്.

3. തോമാശ്ലീഹായുടെ പിടിവാശിക്ക് മുമ്പിൽ തോറ്റുകൊടുക്കുന്ന യേശു അവനോടു പറയുന്നത്, 'നീ അവിശ്വാസിയാകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്കുക' എന്നാണ് (20:27). ശിഷ്യനെ വിശ്വാസിയാക്കാൻ ഏതറ്റംവരെ പോകാനും യേശു മടിക്കുന്നില്ല. ഏറ്റം പ്രധാനം ശിഷ്യൻ വിശ്വാസിയായിരിക്കുക എന്നതാണ്. നിന്റെ കാര്യത്തിലും യേശുവിന്റെ രീതി ഇതുതന്നെയാണ്. നീ വിശ്വാസിയാകണം; യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാകണം. അവൻ നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടെന്നും അവൻ നിന്നെ പരിപാലിക്കുമെന്നും നീ വിശ്വസിക്കണം. ഈ വിശ്വാസമാണ് ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ആത്മാവ്.

ഡോ. ജേക്കബ് നാലുപറയിൽ

പ്രസംഗം: തളരാത്ത വിശ്വാസം

ഒക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്തായ പ്രഘോഷണമാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ നമ്മൾ കേട്ടത്. "എന്റെ കർത്താവേ എന്റെ ദൈവമേ". വിശ്വാസമെന്നത് സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. ദൈവം കൈവിട്ടാൽ പോലും നഷ്ടപ്പെടാത്ത വിശ്വാസമാണ് കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുക.

ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ ഒരു ധ്യാനഗുരുവിന്റെ അടുത്തുവന്ന് പറഞ്ഞു. 'എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒന്നു മരിച്ചാൽ മതി. അത്രക്ക് നിരാശയിലാണ് ഞാൻ'. അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. 'എങ്ങനെയെങ്കിലും മരിച്ചാൽ പോരാ, മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നന്നായിട്ട് മരിക്കണം'. അയാൾ പറഞ്ഞു: അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്റെ വീടിനടുത്ത് ഒരു പുഴയുണ്ട്. പുഴയുടെ തീരത്ത് ഒരു മരമുണ്ട്. ഞാൻ ആ മരത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറും. എന്നിട്ട് പുഴയുടെ ആഴമുള്ള ഭാഗത്തേക്ക് ചാടും. അപ്പോൾ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു: 'ചാടുന്നതിനു മുമ്പ് താൻ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഒന്നാമതായി താൻ മരത്തിൽ കയറുമ്പോൾ തന്റെ അരയിൽ ഒരു വലിയ കല്ല് കെട്ടണം. കാരണം താൻ ചാടിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പൊന്തിവരരുത്. രാത്രി രണ്ടുമണിക്കേ ചാടാവൂ. കാരണം തന്നെ ആരും രക്ഷപ്പെടുത്തരുത്. അപ്പോൾ അയാൾ അച്ചനോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ ചാകണമെന്നു തന്നെയാണോ അച്ചനും പറയുന്നത്. അച്ഛൻ

പറഞ്ഞു തനിക്ക് ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമില്ല. ദൈവം പരിപാലിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പില്ല. താൻ പോയി ചത്തോളൂ. അയാൾ മരിച്ചില്ല. പോയി നന്നായി ജീവിച്ചു. നീ സമുദ്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ കടക്കില്ല എന്നല്ല ദൈവം പറയുന്നത് 'നീ സമുദ്രം കടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. അഗ്നിയിലൂടെ നടക്കില്ല എന്നല്ല നടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ജീവിതത്തിലെ പ്രതിസന്ധികളിലും, ഉത്തരം കിട്ടാത്ത സമസ്യകൾക്കു മുമ്പിലും ദൈവമുണ്ട്. ഭർത്താവിന്റെ മദ്യപാനം മാരാത്തപ്പോഴും, രോഗങ്ങൾ സൗഖ്യമാകാത്തപ്പോഴും, കടബാധ്യതകൾ ഒരു ഒഴിയാബാധപോലെ പിൻതുടരുന്നപ്പോഴും നിരാശപ്പെടരുത്. കാരണം ദൈവം കൂടെയുണ്ട്. ദൈവം കൂടെയില്ലെന്ന് നിനക്ക് തോന്നും. ഈശോ പറയുന്നുണ്ട്; 'കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ (19:29). കാരണം 'അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരികയില്ല' (റോമാ 9:23).

തോമാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസതീക്ഷ്ണത കാണുമ്പോൾ 'അത്രയൊന്നും എനിക്കുവേണ്ട എന്ന് ആരും പറയരുത്. കാരണം വിശ്വാസം ദൈവദാനമാണ്. സ്വീകരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. ആവശ്യാനുസാരം വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

“കരുത്തുറ്റ, ഈടുറ്റ ആർക്കും തകർക്കാൻ കഴിയാത്ത വിശ്വാസം, അതിന് ഈ സിമന്റ് ഉപയോഗിക്കുക” വീഴാറായി നിൽക്കുന്ന ഒരു ചുമലിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന സിമന്റിന്റെ ഈ പരസ്യത്തിന് എന്ത് പ്രസക്തി? 'എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ' തോമാസ് ശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസ പ്രഘോഷണത്തിന്റെ മാറ്റൊലി നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും കർണ്ണപുടങ്ങളിൽ പതിയണം. വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ. വിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴവും, വീതിയും, നീളവും, ഉറപ്പും നാം ആത്മപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കണം. വിശ്വാസമെന്നത് പ്രത്യാശിക്കുന്നവ ലഭിക്കുമെന്ന ഉറപ്പാണ്. കടൽത്തീരത്തേക്ക് പോവുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്ന രസകരമായ കാഴ്ചകൾ ഉണ്ട്. കടലിലേക്ക് കുറച്ച് മാത്രം ഇറങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ പാദത്തിനടിയിൽ നിന്നും ചില കള്ളത്തിരകൾ മണ്ണെടുത്ത് കൊണ്ടുപോവുകയും അവർ അവിടെ വീഴുകയും ചെയ്യുന്ന കൗതുകകരമായ കാഴ്ചകൾ. വീഴാതിരിക്കാൻ പെരുവിരൽ കുത്തി ഉറപ്പിച്ചായിരിക്കും പലരും നിൽക്കുക. ഇതാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറപ്പ്. നമ്മുടെ കാൽച്ചുവട്ടിൽ നിന്നും വിശ്വാസമാകുന്ന മണൽത്തരികൾ ഒലിച്ച് പോകാതിരിക്കട്ടെ.

പതറാത്ത മനസ്സും, ഇടറാത്ത ചിന്തകളും, തളരാത്ത വിശ്വാസവും നമ്മെ നയിക്കട്ടെ.

ഫാ. ഷിബു പുളിക്കൽ

പെസഹാ വ്യാഴം - ആരാധന

(ആരാധനയ്ക്ക് ഒരുക്കമായി എല്ലാവരും ദേവാലയത്തിൽ ഒരുമിച്ചു ചേരുന്നൂ. വി. കുർബ്ബാന എഴുന്നള്ളിച്ചു വയ്ക്കുന്നു. എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തുന്നു.)

- കാർമ്മികൻ : പരിശുദ്ധ പരമ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്
- സമൂഹം : എന്നേരവും ആരാധനയും സ്തുതിയും പുകഴ്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.
- ഗായകസംഘം : *ആബാ പിതാവേ എൻ ദൈവമേ
രക്ഷകനേശുവേ എൻ ദൈവമേ
പാവാനാത്മാവേ എൻ ദൈവമേ
ത്രീതൈക ദൈവമേ ആരാധന (2)
സ്വർഗ്ഗപിതാവേ ആരാധന
ക്രൂശിതനേശുവേ ആരാധന
ദിവ്യാരുപിയേ ആരാധന
എൻ ഹൃത്തിൽ വാഴണേ എൻ ദൈവമൈ (2)*

(എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു)

- കാർമ്മികൻ : കർത്താവായ യേശു താൻ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ അപ്പമെടുത്ത് കൃതജ്ഞതാ സ്ത്രോത്രം ചെയ്തു അപ്പം മുറിച്ചുകൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്തു. “ഇത് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യുള്ള എന്റെ ശരീരമാണ്. ഇത് വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുവിൻ”
- വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 4-ാം അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 11 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ 40 ദിനരാത്രങ്ങളുടെ ഉപവാസത്തിനുശേഷം പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന യേശു. വചനം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.
- “യേശുവിനു വിശന്നു. പ്രലോഭനകൻ അവനെ സമീപിച്ചു പറഞ്ഞു നീ ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ ഈ കല്ലുകൾ അപ്പമാക്കുവാൻ പറയുക”. യേശു പ്രതിവചിച്ചു: “മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ നാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഓരോ വചനംകൊണ്ട് കൂടിയാണ്”
- സഹോദരരെ, കല്ലിനെ അപ്പമാക്കാതെ-ശരീരത്തെ അപ്പമാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള ഒരു കടന്നുപോകലിന്റെ അനുഭവമാണ് ഈ പെസഹാ ഇന്ന് നമുക്ക് തരുന്നത്. പെസഹാ

എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ശരീരത്തെ അപ്പമായി തന്നവൻ എന്നാണല്ലോ? കല്ലിനെ അപ്പമാക്കാതെ സ്വന്തം ശരീരത്തെ അപ്പമായി തന്നവൻ നമ്മോട് ചോദിക്കുന്ന ഒരു വചനഭാഗം നമ്മൾ കേൾക്കാതെ പോകുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ തിരുസക്രാരിയിൽ അപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈശോ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 7-ാം അദ്ധ്യായം 9-ാം വാക്യത്തിലൂടെ നമ്മോട് ചോദിക്കുന്നു: “മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ കല്ല് കൊടുക്കുന്ന ആരെങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടോ?”

ഇതിലൂടെ ഈശോ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. “കല്ല്” നിന്റെ ശരീരത്തിന് പുറത്തുള്ള സാധ്യതകളും “അപ്പം” നിന്റെ ശരീരത്തിനുള്ളിലുള്ള സാധ്യതകളെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്- ഇതിന്റെയർത്ഥം നിന്റെ പുറത്തുള്ള ബലങ്ങൾ, അത് പണത്തിന്റെയാവാം, സൗന്ദര്യത്തിന്റെയാവാം അധികാരത്തിന്റെയാവാം. അത് ഉപയോഗിച്ച് നിന്റെ അകത്തെ വിശപ്പുകളെ അതായത്- സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ആഗ്രഹം, അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ആഗ്രഹം, മനസ്സിലാക്കപ്പെടുവാനുള്ള ആഗ്രഹം, പരിഗണിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ആഗ്രഹം- ഇവ നിനക്ക് ശമിപ്പിക്കാൻ പറയുമോ? ജീവിച്ചു പരിചയിച്ച നമ്മൾക്ക് പറയാനാവും ഇല്ല എന്ന്. അപ്പോൾ ഈശോ എത്ര വ്യക്തമായിട്ടാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാവും. പണം, സൗന്ദര്യം, അധികാരം, എന്നീ കല്ലുകൾ കൊണ്ട് ശരീരത്തിനകത്തുള്ള വിശപ്പ്- സ്നേഹത്തിന്റെ, അംഗീകാരത്തിന്റെ, മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ, ശമിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ വചനമാണ് ആ വിശപ്പിനെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതും, ശമിപ്പിക്കുന്നതും. അതിനാൽ ഇനി മുതൽ വചനത്തെ അപ്പമായി കാണുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

താൽക്കാലിക ആഹ്ലാദങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൂരക്കാഴ്ചകളില്ലാത്ത ഒന്നിനെയും കരുവാക്കി മാറ്റരുതെന്നാണ് കല്ലിനെ അപ്പമാക്കുവാനുള്ള സാത്താന്റെ പ്രലോഭനത്തെ ചെറുക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുക. ഇതാണ് ഈ നോമ്പിലൂടെ നാം സ്വായത്തമാക്കേണ്ടത്. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പുറത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്കല്ല നോക്കുന്നത്. മറിച്ച് നമ്മുടെ ശരീരത്തിന് അകത്തുള്ള സാധ്യതകളിലേക്കാണ്.

ഓശാന വിളികളുടെ അകമ്പടിയോടെ ജറുസലേമിലേക്കു

രാജകീയ പ്രവേശനം ചെയ്യുന്ന ഈശോ അവിടെ കച്ചവടം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നവരെ പുറത്താക്കി എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. ഈ നോമ്പ് അവസാനിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അപ്പമായി കരുതുന്ന കല്ലുകൾക്കെടുത്തു കളയാം. ഈ പെസഹായിൽ ചില ലാഭങ്ങൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ച് കല്ലിനെ അപ്പമാക്കാതെ ദൈവവചനത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ശരീരത്തെ അപ്പമാക്കി മാറ്റുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കടന്നുപോകലാണ്. ഈ വിളി ലഭിച്ചവർ ശരീരത്തെ അപ്പമാക്കി കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട് അനേകർക്ക് വിളമ്പുവാനായി.

വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 25-ാം അദ്ധ്യായം 35 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നാം ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു. “എന്തെന്നാൽ എനിക്കു വിശന്നു; നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കാൻ തന്നു. എനിക്കു ദാഹിച്ചു; നിങ്ങൾ കുടിക്കാൻ തന്നു. ഞാൻ പരദേശിയായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു ഞാൻ നഗ്നനായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു. ഞാൻ രോഗിയായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു. ഞാൻ കാരാഗൃഹത്താലായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റേയടുത്തുവന്നു. ഈശോ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: എന്റെ ഏറ്റവും എളിയ ഈ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാൾ നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്തു കൊടുത്തപ്പോൾ എനിക്ക് തന്നെയാണ് ചെയ്തു തന്നത്.” തീർച്ചയായും ഇത് ശരീരത്തെ അപ്പമാക്കി മാറ്റിയ ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കൂ. ഈ നോമ്പുകാലം പ്രിയ സഹോദരാ/സഹോദരീ കല്ലിനെ അപ്പമാക്കാത്ത- ശരീരത്തെ അപ്പമാക്കി മാറ്റിയ ഒരാളായി നീ മാറിയെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി നിന്നുകൊണ്ട്)

ഗായകസംഘം : *ആരാധനക്കേറ്റം യോഗ്യനായവനേ
അനശ്വരനായ തമ്പുരാനേ
അങ്ങ സന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കുമീജീവിതം
അവിരാമം ഞങ്ങൾ പാടാം
ആരാധനാ.... ആരാധനാ.....
നാഥാ ആരാധനാ..... (2)*

കാർമ്മികൻ : അനന്തരം പാനപാത്രമെടുത്ത് കൃതജ്ഞതാ സ്ത്രോത്രം ചെയ്തു ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്നു വാങ്ങി പാനം

ചെയ്യുവിൻ. ഇത് പാപമോചനത്തിനായി അനേകർക്കു വേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്നതും ഉമ്പടിയുടേതുമായ എന്റെ രക്തം”. സഹോദരരെ, വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം കാണുന്നു: “കാനായിലെ വിവാഹവിരുന്നിന്”. വീഞ്ഞ് തീർന്നുപോയ വിവാഹ വീട്ടിൽ വെള്ളത്തെ വീഞ്ഞാക്കി മാറ്റുന്ന ക്രിസ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യ അത്ഭുതമാണിത്. വെള്ളത്തെയവൻ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അത് വീഞ്ഞായി മാറി. അവസാനത്തെ അത്ഭുതം നോക്കൂ. നമ്മൾ വായിച്ചു കേട്ടില്ലേ. വീഞ്ഞ് നിറച്ച പാനപാത്രമെടുത്ത് അവൻ പറഞ്ഞു ഇത് എന്റെ രക്തമാകുന്നു. അതെ, യേശു വീഞ്ഞിനെ തൊട്ടപ്പോൾ അത് അവന്റെ രക്തമായി മാറുന്നു. തന്റെ സ്നേഹത്തെ ലഹരി ഉള്ളതാക്കി നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ ആനന്ദമാക്കുവാൻ നമ്മെ യേശു ക്ഷണിക്കുന്നു. നമുക്ക് മുമ്പിൽ അവൻ ബലിയായി തീരുന്നു.

ആദ്യമായി ഈശോയെ ബലിയാകുവാൻ ക്ഷണിക്കുന്നത് യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയം ആണെന്ന് തോന്നുന്നു. കാരണം കാനായിലെ വിവാഹ വീട്ടിൽ വെച്ച് അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല എന്നു പറയുന്ന അമ്മയോട് എന്റെ സമയം ഇനിയും ആയിട്ടില്ല” എന്നായിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ മറുപടി. എന്നാൽ മറിയം പറഞ്ഞു. പരിചാരകരോട് “അവൻ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യുക- അതിന്റെ യർത്ഥം ക്രിസ്തു ബലികുഞ്ഞാടാണ് എന്ന്. ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്.

പ്രിയ മകനെ/മകളെ ഓർക്കുക! അന്യന്റെ വേദന സ്നേഹപൂർവ്വം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് ഒരമ്മ തന്റെ മകന്റെ ജീവിതത്തെ അവരുടെ ആനന്ദത്തിനും ആഹ്ലാദത്തിനുമായി ബലിയായി നൽകുന്നു. സഹോദരങ്ങളെ, ഇതാണ് ലളിതമായ ചിന്തയിൽ പറഞ്ഞാൽ വി.കുർബ്ബാന.

പക്ഷെ! നമ്മൾ പലപ്പോഴും ഈ വിരുന്നിന്റെ വീര്യവും, ത്യാഗവും, സഹനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാതെ ഈ വിരുന്നിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി ലോകത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പരക്കം പായുന്നു. വി. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷം 14-ാം അദ്ധ്യായം 15 മുതൽ 24 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിരുന്നിന്റെ ഉപമയിൽ വിരുന്നിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുമാറാൻ ഓരോ

രുത്തരും നിരത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമൻ പറഞ്ഞു:- “ഞാൻ ഒരു വയൽ വാങ്ങി; അതുപോയി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമൻ പറഞ്ഞു:- “ഞാൻ അഞ്ചുജോടി കാളകളെവാങ്ങി; അവയെ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുവാൻ പോകുന്നു. മൂന്നാമൻ പറഞ്ഞു:- “എന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ; അതിനാൽ എനിക്ക് വരാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഒത്തിരി ജീവിത വ്യഗ്രതകൾക്കിടയിൽ പലപ്പോഴായി നമ്മളും ഈ വിരുന്നിൽ നിന്ന് ഒഴിവുകഴിവുകൾ പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു. ഈ വി.കുർബ്ബാന അനുഭവത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളും ഞാനും ഒഴിഞ്ഞുമാറുമ്പോൾ വീണ്ടും ആദ്യത്തേതിലേക്ക് നാം മടങ്ങുന്നു. എപ്രകാരം രക്തം വീഞ്ഞായി മാറുന്നു. വീഞ്ഞ് പച്ചവെള്ളമായി മാറുന്നു. ഓരോ വി.കുർബ്ബാനയും കഴിഞ്ഞ് നീ മടങ്ങുമ്പോൾ സഹോദരാ/സഹോദരീ അനേകർക്ക് ആനന്ദം പകരുന്ന വീഞ്ഞായി നിനക്ക് മാറുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ബലിയിൽ നിന്ന് നീ എത്രയോ ദൂരത്താണ്.

“എന്റെ ശരീരം യഥാർത്ഥ ഭക്ഷണമാണ്. എന്റെ രക്തം യഥാർത്ഥ പാനീയവും. എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു”. ഇത് കഠിന വചസ്സുകളാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ നിന്ന് വളരെയേറെ പേർ അവനെ വിട്ടുപോയിയെന്ന് വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 6-ാം അദ്ധ്യായം 54 മുതൽ 61 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നു.

സഹോദരാ/ സഹോദരീ നീയും നിത്യമായി ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഈ വിരുന്നിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറാറുണ്ടോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ തിരുവോസ്തിരുപനായ ഈശോയുടെ മുൻപിൽ നമുക്ക് ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാം. ഈശോയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണാവിഷ്കാരമായ വി.കുർബ്ബാനയിൽ നിരന്തരം പങ്കുകൊള്ളുവാനും വി.ബലിയിലൂടെ ലഭ്യമാക്കുന്ന സൗജന്യ രക്ഷ നമുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാക്കുവാനും ശ്രമിക്കാം.

ഗായകസംഘം : ഒത്തിരി ഒത്തിരി സ്നേഹിച്ചോരെല്ലാം
ഒത്തിരി നൊമ്പരം തന്നീടുമ്പോൾ

നെഞ്ചു തകർന്നു കരയുമ്പോഴെന്നെ

നെഞ്ചോടു ചേർക്കുമെന്നേശുനാഥാ

ഓ എന്റെ സ്നേഹമേ..... വന്നു നിറഞ്ഞീടണേ(2)

(എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു)

വചനവായന

കാർമ്മികൻ : വി. ലൂക്കാ 24:13-35

“അവർ എമ്മാവുസ് ഗ്രാമത്തോടുത്തുള്ള യേശുവാകട്ടെ യാത്ര തുടരുകയാണെന്ന് ഭാവിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ അവനെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങളോടുകൂടെ താമസിക്കുക. നേരം വൈകുന്നു. പകൽ അസ്തമിക്കാറായി. അവൻ അവരോടുകൂടെ താമസിക്കുവാൻ കയറി. അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നപ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്ത് ആശീർവദിച്ചു മുറിച്ച് അവർക്ക് കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണ് തുറക്കപ്പെട്ടു. അവർ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പക്ഷെ അവൻ അവരുടെ മുൻപിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷനായി”

വിചിന്തനം

: വി. കുർബാനയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ദൈവത്തിന് പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന വൈദികരെക്കുറിച്ച് പറയാതെ വയ്യ. അപ്രത്യക്ഷനാകുന്ന ഈ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപമായി ഞാൻ ഇന്ന് ഈ അൾത്താരയിൽ ഓരോ വൈദികനെയും കാണുന്നു. കാരണം ഇന്ന് വി. കുർബാനയിലൂടെ മുറിക്കപ്പെടുന്ന അപ്പത്തിലൂടെ വിശ്വാസികളായ നമ്മുടെ കണ്ണ് തുറപ്പിക്കുന്നത് ഇത്ര നന്മയുള്ള ഇടയന്മാരാണ്. സെഹിയോൻ ഊട്ടുശാലയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം അതേ ചൂടോടെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ വെച്ചുവിളമ്പുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ. ഇന്ന് ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടേയും ഇടയിൽ നിരന്തരം വിഭജിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരവനാണ് ഈ വൈദികർ. ദൈവത്തെ പ്രതി മനുഷ്യരോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്നവർ. എന്നാൽ മനുഷ്യരായ നമ്മൾ ഇവരെ വേണ്ടത്ര ഗൗരവത്തിലേടുത്തില്ലെന്നോർത്ത് ഞാൻ ഖേദിക്കുന്നു. പുരോഹിതർ അർപ്പകനാണ്. എന്നാൽ അർപ്പകൻ എന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ഇവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബലി കുഞ്ഞാടാണ്. കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ നിന്നും പാപമോചനം നൽകി, ബലിവേദിയിലേക്ക് അനേകരുടെ പാപഭാരവുമായി നടന്നു കയറുന്ന വൈദികനിൽ ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നു.

ഓരോ ദിവസവും എത്രയെത്ര സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ ബലി യായിത്തീരുന്നു- വൈദികന്റെ ഏകാന്തത അവന്റെ ഒറ്റ പ്പെടുലുകൾ- നമ്മളിൽ നിന്നുള്ള തിരസ്കരണം - അനാവശ്യമായ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ, ഇടവക ജനങ്ങളെ വൈദികൻ കുടുംബാംഗങ്ങളായി കാണുമ്പോൾ നാം വൈദികനെ ഒരു കുടുംബാഗമായി കാണാതെ പോകുന്ന അവസ്ഥ. ദൈവമേ അൾത്താരയിൽ ലർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബലി കൂടാതെ ഓരോ നിമിഷവും എത്രയോ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ ബലി യായ് നൽകുന്നു. അതുകൊണ്ടാവാം മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാത്ത ചില വെളിപാടുകൾ (ദൈവവിളി) അവന്നുമാത്രമായി ലഭിക്കുന്നത്.

ജോൺ ഓഫ് ആർക്ക് എന്ന വനിതാ പട്ടാളക്കാരിയോട് രാജാവ് കലഹിച്ചു. “ദൈവം നിന്നോട് മാത്രം സംസാരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അവൾ ശാന്തയായി രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു:- “രാജാവേ ദൈവം അങ്ങയോട് സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങത് കേൾക്കുന്നില്ല. കാരണം അങ്ങയ്ക്കു പലതും നഷ്ടമാക്കേണ്ടി വരും. അതുകൊണ്ട് കേൾക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ഭേദമെന്ന് അങ്ങ് കരുതുന്നു”.

ഇന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; ഓരോ വൈദികനും പലതും നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവത്തെ കേൾക്കുന്നവരാണെന്ന്. ഇപ്പോൾ ഞാനും യാക്കോബിന്റെ സ്വപ്നം- യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ നേരിട്ട് അനുഭവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ആ ഗോവണി- ഈ ഇടയനല്ലാതെ മറ്റാരാണ്? ഇനി മുതൽ വൈദികാ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാ നേട്ടങ്ങളും വിജയങ്ങളും ആനന്ദങ്ങളും നിന്റേതും കൂടിയാണ്- കാരണം. അങ്ങ് എനിക്കായി ബലി കഴിച്ച് അവിടുത്തെ ഇഷ്ടങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും, എന്റെ നന്മനിറഞ്ഞ ഒരു വിശുദ്ധജീവിതത്തിന് വേണ്ടിയാണെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ് ഹെബ്രായ ലേഖനത്തിൽ 3-ാം അധ്യായം 3-ാം വാക്യം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “മോശ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ വിശ്വസ്തനായതുപോലെ അവനും തന്നെ നിയോഗിച്ചവനോട് വിശ്വസ്തനായിരുന്നു”

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകനാണ് ഓരോ വൈദികനും. ഹൃദയത്തോട് ചേർത്തുപിടിച്ച് എത്തിനെയോ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുവാനുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ബലമാണ് ഓരോ വൈദികനും വി.കുർബാനയിലൂടെ സ്വായത്തമാക്കുന്നത്.

അങ്ങനെ തനിക്ക് ലഭ്യമായ ദൈവസ്നേഹവും സൗഖ്യവും അവിടുന്ന് അശ്ശൂരിൽ നിന്ന് തനിക്ക് ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസിസമൂഹത്തിന് നൽകി ആ സമൂഹത്തെ അനുഗ്രഹമാക്കി മാറ്റുന്ന ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനുമിടയിൽ പാലം പണിയുന്നവൻ എന്നപുരോഹിത വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അമ്പർത്ഥമാക്കുന്നു.

വി. യോഹന്നാൻ 21:1-14

“ഉഷസ്സായപ്പോൾ യേശു കടൽക്കരയിൽ വന്നു നിന്നു. എന്നാൽ അത് യേശുവാണെന്ന് ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല. യേശു അവരോട് ചോദിച്ചു: “കുഞ്ഞുങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മീൻ വല്ലതുമുണ്ടോ? ഇല്ല എന്ന് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞു: വള്ളത്തിന്റെ വലത് വശത്ത് വലയിടുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും. അവർ വലയിട്ടു. അപ്പോൾ വലയിലകപ്പെട്ട മത്സ്യത്തിന്റെ ആധിക്യം നിമിത്തം അത് വലിച്ചു കയറ്റുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് നാം വചനത്തിൽ കാണുന്നു. കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ തീ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിൽ മീൻ വച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും അവർ കണ്ടു. യേശു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മത്സ്യത്തിൽ കുറച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ.

യേശു പറഞ്ഞു: വന്നു പ്രാതൽ കഴിക്കുവിൻ ശിഷ്യന്മാരിലാരും അവനോട് നീ ആരാണെന്ന് ചോദിക്കുവാൻ മുതിർന്നില്ല. അത് കർത്താവാണെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. യേശു വന്ന് അപ്പമെടുത്തു അവർക്കു കൊടുത്തു; അതുപോലെ തന്നെ മത്സ്യവും.

വിചിന്തനം

: സഹോദരരെ, ശിഷ്യർ തങ്ങളുടെ പഴയ വഴികളിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട തീരങ്ങളിലേക്ക്, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട വഞ്ചികളിലേക്ക്. എന്നാൽ പെസഹാ കടന്നു പോകലാണ് പഴയതിൽ നിന്നും പുതിയതിലേക്കുള്ള കടന്നുപോകൽ. ആ അവസ്ഥയിലേക്കു തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യരെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു വീണ്ടും കടൽക്കരയിലെത്തി. മനുഷ്യരെ പിടിക്കുവാൻ തയ്യാറായവർ ഇതാ വീണ്ടും മത്സ്യത്തെ പിടിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. അവരുടെ പാഴായിവരുന്ന അദ്ധ്വാനത്തിലേക്ക് അവൻ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു ചോദിക്കുന്നുണ്ട്: കുഞ്ഞുങ്ങളേ നിങ്ങൾക്ക് വല്ലതും കിട്ടിയോ? ഇതിനുള്ളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരന്വേഷം

ഷണമുണ്ട്. താനില്ലാതെയുള്ള തന്റെ ശിഷ്യരുടെ അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് ഫലം വല്ലതുമുണ്ടോ? കർത്താവിനെ കൂടെ കൂട്ടാതെയുള്ള പ്രവർത്തനം നിഷ്ഫലമാണ്. സങ്കീർത്തനം 127ൽ നമ്മൾ കാണുന്നു. കർത്താവ് ഭവനം പണിതില്ലെങ്കിൽ പണിക്കാരുടെ അധ്വാനം വ്യർത്ഥമാണെന്ന്. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകേട്ട് വലത് വശത്ത് വലയെറിയുന്ന ശിഷ്യർ-അപ്പോൾ നമ്മൾ വായിച്ചുകേൾക്കുന്നു. വല നിറയെ മത്സ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞുവെന്ന്. ഇങ്ങനെയാണ് നമ്മളുടെ ജീവിതവും കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ അനുസരിക്കുമ്പോൾ നിറയപ്പെടുന്നതായി മാറും. യേശു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ, ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് ജീവൻ നൽകുവാനും ജീവൻ സമൃദ്ധമായി നൽകുവാനും വേണ്ടിയാണ്.

നമ്മുടെ ജീവിതം അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ നിറയപ്പെടുന്ന സമയങ്ങളിൽ നാം തിരിച്ചറിയണം; അതിനു പിന്നിൽ ക്രിസ്തുവാണെന്ന്. അല്ലാതെ സ്വന്തം കഴിവിൽ അഹങ്കരിക്കരുത്. കുരിശ് മരണത്തിന് മുമ്പായി ക്രിസ്തു അത്യുത്തമാഴം വിളമ്പി. ഉയിർപ്പിനുശേഷം ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും ഓരോ പ്രാതൽ ഒരുക്കി അവൻ നമുക്കായ് കാത്തിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നവരോട് അവൻ ചോദിക്കുന്നത് ഇത്രയും മാത്രം “നിങ്ങളുടെ കൈവശം ഇപ്പോൾ പിടിച്ചത് വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നീ അവന്റെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിച്ച് അവന്റെ സ്നേഹത്തിനായി നിന്നെ തന്നെ സമർപ്പിക്കുക. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും പുതിയതാണ് . തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കായി അൾത്താരയിൽ അവൻ കാത്ത് നിൽക്കുന്നു.

ഗായകസംഘം : *ഇത്രനാൾ ഞാൻ മരന്ന സത്യമാണ് ദൈവം
ഇത്രനാൾ ഞാൻ മരന്ന സ്നേഹമാണ് ദൈവം (2)
ഇത്രനാൾ ഞാൻ മരന്ന വചനമാണ് ദൈവം
എത്ര വൈകി ദൈവമേ നിന്നെയറിയുവാൻ (2)*

(എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തുന്നു)

ആശീർവാദം

കാർമ്മി : പരിശുദ്ധ പരമ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്
സമൂഹം : എന്നേരവും ആരാധനയും സ്തുതിയും പുകഴ്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഫാ. ജോഷി കളപ്പറമ്പത്ത്